

Jeremjáš 17,5-10: Toto praví Hospodin: „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina. Bude jako jalovec v pustině, který neokusí přicházející dobro. Bude přebývat ve vyprahlém kraji, v poušti, v zemi solných plání, kde nelze bydlet. Požehnan buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody.“ „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyлéčitelné. Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.“

1Korinským 15,12-20: Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.

Lukáš 6,17-26: Sešel s nimi dolů a na rovině zůstal stát; a s ním veliký zástup jeho učedníků a veliké množství lidu z celého Judska i z Jeruzaléma, z pobřeží týrského a sidónského; ti všichni přišli, aby ho slyšeli a byli uzdraveni ze svých nemocí. Uzdravovali se i ti, kteří byli sužováni nečistými duchy. A každý ze zástupu se ho snažil dotknout, poněvadž z něho vycházela moc a uzdravovala všechny. Ježíš pohlédl na učedníky a řekl: „Blaze vám, chudí, neboť vaše je království Boží. Blaze vám, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blaze vám, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vymažou vaše jméno jako proklaté pro Syna člověka. Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť právě tak jednali jejich otcové s proroky. Ale běda vám bohatým, vždyť vám se už potěšení dostalo. Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete plakat a naříkat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich otcové k falešným prorokům.“

Proč se starat a pomáhat lidem potřebným?

Tuto neděli slyšíme provokující slova: Prokletí a běda (varování), požehnání a blahoslavenství (dnes ve zkrácené formě blaze vám).

Samozřejmě jde o zjednodušení, co teď řeknu, ale skutečnou budoucností světa je, kdy nikdo nehladoví. Proti tomu je nám dnes podstrkován ideál spotřebního života. Čím víc se vyrábí, tím víc se kupuje a lidé i země bohatnou; jenže jen některé, jiné naopak chudnou.

Ježíš přináší naději pro ty, kteří trpí svou časností, pro hladové, trápící se a plačící. Současně přináší i určitou analýzu nezdravé situace světa. Takové analýze může porozumět i každý z nás, kdo se nevyzná, nebo nemá přístup k různým ekonomickým, finančním rozborům. Má k dispozici „selský rozum“.

Sociální záměr Bible je potřeba vzít vážně. (Už se to podařilo při odpuštění dluhů světovými bankami a bohatými státy. Šlo vlastně o úroky z půjček, které vyrostly pro mnoho rozvojových zemí do astronomických částek.) I náš stát vyhlásil tzv. milostivé léto. Tím se vracíme zpět k nám, k tomu, co sami ovlivňujeme. Myslím, že u nás v Michli máme sociální rozměr Bible na mysli, snažíme se o pomoc lidem potřebným (potravinovou pomocí, na kterou se napojuje další pomoc).

Svět, který všechno měří jen tím, jak roste výroba, je neudržitelný. Nemá budoucnost před Bohem, ale ani nemá budoucnost už v několika příštích desetiletích. Někdo musí (politik, církev) říct, že výroba dál neporoste, že musí dál trvat trh, ale s menší výrobou, kvalitnější, ekologičtější. Že nejde o stále větší růst, ale o udržitelnost. Čím častěji to bude sdělováno lidem, tak tím dříve nastane proměna. I náš příklad pomoci k celkové změně přispívá, nejen tedy konkrétní pomocí přicházejícím lidem.

Máme si uvědomit, že náš postoj pomoci má budoucnost, a to právě proto, že si nebudeme pořád kupovat nové věci, které nám jsou reklamou nabízeny, že bez nich můžeme žít. (I tím, že lidé ve velkém počtu přestanou věci kupovat, přivodí změnu.) Proto se radujeme, že nám stačí mnohem méně všeho a že jsme tak mnohem svobodnější.

Člověk chce žít pro **cíl** i tady na zemi. Pokud naše směřování není sobecké, ale má podobu praktické sociální pomoci druhým či sobě navzájem, tak přispíváme ke království Božímu, které bude na nebi i na zemi.

Při vzkříšení se nám otvírá život v nebi s Pánem Bohem, ale i na zemi na konci dějin bude prosazena spravedlnost. To je naděje křesťanů, do ní se snažíme svou vírou vrůstat a svou neustálou pomocí a péčí o druhé přispívat.

Dnešní čtení z Lukášova evangelia je záznamem souvislé řeči Ježíše, možná vytvořeného ještě za jeho života. Je pro nás stálou výzvou k přemýšlení, následování a novému chápání. Zpíváme je v liturgii většinu roku, žádná jiná církev tohle bohatství nemá.